

[Anders Andersen]

Jeg sagde før, at hensynet til det enkelte menneske må spille en stor rolle. Den udvikling, der har været inden for teknikken, har jo skabt i hvert fald for mange en vis utryghed over, hvad man nu kan bruge denne teknik til, og utrygheden bliver jo ikke mindre, når man ved de elektroniske bånd kan køre en række oplysninger sammen og derved få et, om jeg så må sige bredere spektrum af oplysninger om enkeltpersonen. Derfor er det jo vældig vigtigt, at man netop også i de regler, der bliver fastsat, får begrænset samkøringmulighederne til kun at være det strengt nødvendige, får begrænset videregivelse af oplysninger af den ene eller den anden karakter til kun at være det strengt nødvendige af hensyn til offentlige interesser, og man kan også sige af hensyn til erhvervslivets interesser, så man her får den balance, der i allerhøjeste grad er brug for.

Jeg nævnte sidste gang, at man måtte overveje, om der skulle nogle erstatnings- eller risikofonds ind i billedet. Jeg tror, det er en ting, vi skal overveje, hvis der skulle ske uheld, og hvis der skulle ske ting, som kunne være direkte skadelige, også økonomisk, for personer.

En af de ting, som nok vil interessere os meget i forbindelse med denne registerlovgivning, er, hvordan den skal administreres, og jeg er vældig glad for, at ministeren er åben over for at finde former, som gør, at man kan få det administreret på den mest hensigtsmæssige måde.

Da vi står over for noget helt nyt, tror jeg, det vil være betænkeligt, hvis vi overlader selve administrationen enerådigt til et registernævn eller et dataråd – jeg ved heller ikke rigtig, hvad vi skal med det dataråd; det trænger nok til en analyse, for de folk, der skulle sidde i registernævnet, skulle jo også have forstand på databehandling o. lign. – men det er noget, der er indeholdt i det radikale forslag, og det får vi selvfølgelig lejlighed til at børe lidt i under udvalgsbehandlingen. Men jeg føler, at der er behov for, at folketinget, som skal tage ansvaret for loven, får en stærkere mulighed for at følge det end bare få en rapport fra et nævn eller et råd, som skal administrere disse ting. Jeg nævnte det ved første behandling, og jeg vil gerne gentage det: mon ikke det i hvert fald i en indkøringsperiode vil være nødvendigt, at en sådan beretning årligt tilstilles folketinget, at

den gennemgås ligesom ombudsmandsberetningen, sådan at vi, der får ansvaret for loven, ligesom får mulighed for løbende af følge, om et registernævn nu også træffer afgørelser med skyldig hensyntagen både til den personlige interesse, de enkelte borgere har, og til udnyttelsen af edb-teknikken og udviklingen i denne teknik?

Jeg skal slet ikke gå ind i de enkelte lovparagraffer, det får vi lejlighed til i udvalget. De er også meget komplicerede, ikke mindst er bemærkningerne komplicerede: når man er færdig med at læse dem fra den ene ende, kan man alligevel ikke huske, hvordan de passer ind i de enkelte paragraffer. Det ville være vældig nyttigt, hvis man som start til en sådan behandling i udvalget fra ministeren fik skitseret, hvor de væsentlige forskelle er imellem de private lovforslag og ministerens forslag, og hvad det egentlig er, man skal overveje at trække fra det ene ind i det andet for at få den helhed og sikkerhed i det, som man gerne vil have gennemført med denne lovgivning.

Jeg skal nøjes med disse bemærkninger og kun yderligere sige, at vi fra venstres side har ment, der er et stærkt behov for en lovgivning, og at vi hurtigst muligt – selvfølgelig med en saglig behandling – gør os færdige i retsudvalget, sådan at lovforslaget kan komme til endelig vedtagelse. Fra venstres side vil der være en positiv indstilling, og vi har også forstået, at der er en positiv holdning fra ministerens side til at nå frem til det rigtige resultat.

Hagen Hagensen (KF):

Lad mig begynde med at sige, at jeg må prøve på at lade være med at forfalde til at sige, at jeg kun skal gøre nogle få bemærkninger og så alligevel komme med mange. Det var hensigten hos mig, som det har været hos andre, da vi gennemgik dette på ny, at vi egentlig ville sige: vi har sagt en del af det før. Jeg har prøvet på, om jeg kunne finde nogle andre ting at sige, men jeg er bange for, at jeg alligevel kommer til at sige lidt af det, jeg sagde sidst.

Udgangspunktet for det, vi drøfter her, er i hvert fald for os, at det er borgerens frihed og integritet, der må gå forud for både det offentlige og andres bekvemmelighed med hensyn til at føre registre o. lign. Jeg mener,